

kat.komp.



18252

I Mag. St. Dr. P

branc: Vind
stine Lu.

1551
bireli, Episcopo Posnaniensi
Posnaniae Joan. Wolrab. 1628.

PANEG. et VITAE

Polon.

Nº. 502.



18252

25
ΥΠΑΝΘΗΣΙΣ

ILLVST^{mo} AC RND^{mo} DOMINO,

D. MATTHIÆ
LVBINSKI

DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS
GRATIA EPISCOPO POSNA-
NIENSI SENATORI CON-
STANTISSIMO.

Pietatis, Prudentiæ, Liberalitatis.

EXEMPLARI

Summa cum gestientis animi lætitia &
gratulatione.

A

XXIV. 6. r37.

INVENTVTE ACADEMICA
COLLEGI
LVBRANSIANI

Patrono suo amplissimo

Academiae Posnaniensis

Protectori maximo

Dum

Posnaniam Episcopae suae

Sedem augustam

Votis omnium auspicii

Ad initium Anni Domini:

CIO IOC XXIIIX.

Felicissime ingrederetur

PROCVRATA.

POSNANIAE,

In Officina Ioannis Wolrabi. Anno D. 1628.



18252.7

april
1628

ODE

TRICOLOS TETRASTROPHOS.



uamuis nec alti vertice montis, &
Musis amico, & Dñs habitabili,
Super deerrans presserim, iam
Mente Deum cohibente, gressus.

Nec profluenti fonte Aganippidos,
Velox ruentis quem scidit ungula
Equi, lupatis nonq, frenis
Bellerephonteq; nec soluti;

Superbus vnquam mollia sparserim
Ora: vnde magnos tollere spiritus,
Tentare fortunam potentem, &
Horrida bella vicesq; Regum,

Audax, & altum conderẽ quærerem
Nunquam dolendi nostri opus ingeni:
quantam Homero vel Maroni
& dederunt sorores.

B

Humi

Humi quietus, non ego somnians
Mentem recepi Mæonij grauem
Vatis : nec edoctus Camœnis,
Ad superas Heliconis arces

Duxi perito carmina pollice.
Caput reuinctum non hederis meum
Mirata fallax plebs, rudisq;
Nobilibus retulit Poetis.

Tamen furorem mens agitat nouum,
Cogitq; Graios dicere me modos,
Et Pindaro dilecta multum
Plectra referre manu sagacem.

Sedô Dearum Phœbe potens precor,
Quemnam virorum personet hæc mea
Aurata testudo ? trophæi
Cuius in obsequium reclinet ?

Dicam Scytharum versam aciem retrò,
Cæsas phalanges acriter hostium ?
Turcæq; Moschorumq; vires,
Comminuisc Polona tela ?

An-

An quem beato circumit agmine
Virtus ? in alto Posneadum loco,
Magnum Sacerdotem bonumq; ,
Omine *compas*itura pulchro ?

Hunc & celebres anteeunt aui,
Propag gentis nobilis & vetus,
Et clara gestis rebus, atq;
Prodiga pro patria laborum.

Illos & armis fædisragi Dacæ
Norunt, nec ignorat refugus Scythes,
Vafra timendus pace semper,
Et mage missilibus sagittis,

Inter cateruas Bistonidam feras
Depræliantes, non sine gloria
Magna, refusa hæfisse vitâ
Sæpius, & retulisse prædas

Ferunt abactas; immemores sui
Procul paternis & lare rureq;
Hinc militauisse impetusq;
Pectore sustinuisse forti.

Non

Non muscitabat miles in horridos
Iturus hostes; damna, pericula
Vitæ, recensendo loquax; at
Segnis in arma tamen ferenda.

Si quando pressit dira necessitas
Rempublicam, non defuit impiger
LVBINSCIORVM illi tuendæ
Flos animis iuuenum paratis.

Hic & fideli consilio Patres
Iuuit rogatus, quaq; scientia
Circumferebat fortis arma,
Non minor ingenio sequaci,

Frequenter ægrotæ hac patriæ tulit
Opem quietæ. Quis flagitet mihi
Prudentem Vlyssæ, Nestoremq;
Iliacis memores ruinis?

Catos Camillos, Fabricios graues,
Quis poscat amens? quis querulus malè
Extollat ætatem uetustam,
Cæcus ad acta domus LVBINSCI?

Audi

Auditis? an meludit amabilis
Imago magni Præsulis? hic erit,
Qui rebus arctatis Polonis,
Consulet in melius reclusis.

Vitamq; totam, conscius ad suæ
Virtutis antiquæ, exiger optime,
Exemplar olim diligenti
Iam trutina benè pensitatum:

Rempubicam seu sollicitus gerit,
Nullum, salubri consilio & fide,
Infra reponendus Senator,
Auxilioq; sat efficaci.

Ecclesiæ seu prouidus incubat,
Nulli secundum credite posteri,
Æuo sequenti quàm inuidendum
Archetypon facilè o futurum!

*Alexander Casimirus Wollowicz
Castellan: Nouogrodensis
Eloquentiæ & Iurispru-
dentiæ Scud.*

ODE

O D E

DICOLOS TETRASTROPHOS.



diu nostris bone Præsul aris
Debitus, votisq; veni, & præaltis
Posneam testis subeas secundus,
Omine fausto.

Ciuium gratos oculos morantem
Exhibe vultum, Patriæq; nostræ
Redde iam lucem tenebris fugatis,
Inclyte Pastor.

Namq; te præsentem, dies ad instar
Temporis verni populo redibunt
Gratiùs multò, salubresq; ducent
Flamina venti.

Nobilis blando procul hinc sit auro
Vita, priscorum malè mentientium-
Aureum seculum; fluuiusq; fulua
Hermus arena

Pactolus

Pactolus cedat, Tagus atq; cedat,
Diuites amnes; tibi Præsul alme,
Varta fœcundus reuchet coruscum
Flumen obrizo.

Faustitas felix, & amoena pratis
Vndiq; vbertas, chlamydem virentem
Cincta, ridebit tibi, blandiensq;
Copia cornu.

Bella discordi metuenda fronte,
Finibus nostris procul ite, paxq;
Præfuli gratis onerata lauris,
Seruiat vna.

Hieronimus Ciolecki
Scud: Eloquent.

ODE

ODE.
TRICOLOS TETRASTROPHOS.



VC huc, vmbriferis regna potentia
Lauris, Calliope, & dulcia deferens
Fontis Pegasei arua,
Molli cum Cythara veni.

Ne semper gelidos aut Heliconis, aut
Hæmi, vel virides Pierij iugi,
Regalis meditere,
Lucos. die age tibiâ

Currum magnificis turgidum honoribus,
Insignem numero agmine Sarmatum,
Sublimis vehitur quo
Vrbem in Posneadam inclytam,

Præful magnanimus, gente LVBINSCIA.
Æquata superis, progenitus bono
Cæli sydere, pensis
Parcarum atq; fauentibus.

Hic

Hic rerum columnen, summus eritq; apex,
Artes auspice quo, atq; hæc Academia,
Cultrix ingeniorum,
Cælo mox caput efferet.

Flerebunt iuuenum pectora, mollia
Formari eximijs artibus, optima
Magnorum seges olim, &
Longa examina ciuium.

Quales orbe nouo per medium æthera
Phœbe flectit equos, purpureis nitens
Flammis, sed nisi pulcro
Solis lumine splendida.

Sic sic auspicio pulcra LVBINSCHII,
Diffundet radios nostra Academia
Latè, non metuerq;
Constans nigram hyemem Noti,

Tempestatis æris nec Boream ducem,
Flatus terribiles aut Aquilonios:
Nulli noxia, dente
Nec mordebitur inuido.

C

Hic

Hic illam placido lumine viderit,
Fortunamq; pius constituet pede
Recto, mobilis atq;
Saxi vis ruct improba.

Hinc illum ad superos fama feret polos,
Seris inferet & posteritas memor
Seclis: Pieridesq;
Namen propitium canent.

Qui Musis fauet, hunc non cineres tenent
Obscurum: haudq; vetant ire per ardua
Mundi climata clarum,
Vmbrae difficilem mori.

Eduxere suis viribus horridis
Turres acrias; percipidi boni,
Et nunquam morituri,
Multi, nominis; ipsa sed

Hostis consilij diruta moenia;
Æternam dominis puluere sordido
Attraxere ruinam.
Nunquam Pyramides neq;

Mauso.

Mansolea, valent effugere impiæ
Mortis ius rigidum. Nescius obrui
Rex Iagello, quatit quàm
Pulcro sydera vertice !

Morem iam tacitæ crescit ad arboris,
Viuax eximij fama Lubranscij :
Rozrazenius & non,
Regnum Persephones timet,

*Ioannes Eustachius Kossakowsky
Capitan : Lomzen : & Culbinens
Eloquentiæ Stud.*

ODE. MONOCOLOS.



Niistes, studij dulce decus mei,
O & præsidium, magna; spes boni:
Dum vertente noui curriculo venis
Anni, quo generi nil hominum datum
Maius, vel melius, nil quoq; lætius,
Inter tot tibi quæ vota parauero?

EA

Est his temporibus qui redeuntibus,
Optauisset amicis solidas opes
Cræsi, Tagi fluminis aurei,
Et vestem Tyriam murice nobilem.

Hunc si tangit amor crescere honoribus,
Et famâ quaterè vsque æthereas domos:
Illum si stimulant tot nemorum atq; agri
Curæ: dant populi vota benignius.

Verùm me nec honos, nec tua dignitas
Hoc optare iubet: vita superstes vt
Sit, rerum facilis prosper & exitus,
Ac his mens benè sana: addiderint tibi
Fausti cætera Dî: non magis & prece,
Et thuri faciles sollicitem Deos.

*Petrus Cifwicki Castellanus
Stemen: Seud: Poes.*

ODE

O D E
DICOLOS DISTROPHOS.



On, si me nouus occupat
Ardor, flagitio dignus habebitur.
Tantæ non tacitus diem
Vnquam lætitiæ præteream insolens,
Quamuisq; ingenio minus
Solerti valeo: nec mea carmina,
Vel thecas Adamantinas,
Aut aurum mereant; attamen occinam.
Hic vnguenta capacibus
Conchis funde puer; Pocula Massici
Hic appone frequens: rosas
Huc fer, sparge citò candida lilia.
Istum festus agam diem,
Felicem domui ritè LVBINSIÆ,
Vnde hæc gemmula prospere
Et sydus rutilum duxit originem.
Quæ lux gratior incolis
Fulsit Posneadum? tristia quis mihi
Ingratus memoret? quis &
Mentem sollicitis questibus impleat?

Cum nostrum iubar & decus,
 Iam pridem meritis Præsul honoribus
 Dignatur, numeret noua
 Sic semper facilis præmia: Posneam &
 Felici regat omine,
 Vitam & semper agat tristitia procul.

*Wladislaus Ciswicky Castellanus
 Sremeni; Stud: Poes:*

O D E

TRICOLOS TETRASTROPHOS.



Ares diserti, carmine diuite,
 Multi, decoras mox referent tuas
 Magnasq; virtutes: ego illis
 Inferior, pia vota soluiam.

Me tertium iam, fata fauentia,
 Miscere suadent non sine laudibus,
 Me Sospitatori benigno
 Ferre Ioui cyathum calentem:

Patro-

Patrone dulcis, Præsul & optime
Quado inuidendis fultus honoribus,
Sellam curulem illustriorem
In medio repetis Senatu.

Virtutis almæ hoc est, meruisse sat
De publica re; est & meritis pari
Mercede donari, fruiq;
Fine laboribus expetito.

Hyacinthus Rozrazewsky
Stud: Poes.

O D E
DICOLOS DISTROPHOS.



crax Apollo si Chelym metāgere,
Doctusq; nunquam fallere
natere Musæ. Præsul o amplissime.
Vetus religio patribus
Nostris amata plurimū redibit: &
Tenax redibit iam fides,
Velata

Velata panno candidoq; veritas,
Sed nuda toto pectore,
Felicibus sub auspiciis surgent tuis
Moresq; quàm integerrimi.
Nec turba pulcrè mentientium suam
Tenebit vltra mimicam
Personam. Et audax in caput scelus ruet:
Consistet amplius neq;
Malignitatis impotens, superba, vis.
En pollicetur hoc tuus
Vultus benignus; quem intuemur blandulè;
Surgentis vt solis faces.
Hoc pollicetur apprecatio, satis
Fauista omnium applaudentium,
Præclaro honori tam tuo. Rex & bonus
Promittit hoc de te sibi;
Qui te redonabit Senatorem optimum
Virtute dignis præmijs.

Ioannes Rozrazewsky
Stud: Eloquentiæ

ODE

O D E
DICOLOS TETRASTROPHOS.



Andem, deproperes alta silentia,
Qui Graiæ moderaris Cytharæ melos,
Summis verticibus Pieridum sacris,
Cynthi, rumpere peruiçax,

Regum nil cupias gesta potentium,
Nec latè populis imperium patens,
Percensere Lyra: Parciùs haud canes
Claræ clara LVBINSCIÆ

Gentis stemmata: quæ sydereastenent
Arces. nescia cui lucida cornua
Sunt Tauri? ille Ioui dum obsequitur libens?
Cui ignota iacent quoq;

Dum nostri officio Præsulis incubat?
Dat mulcenda bonis, fronte petit malos.
Quod si (mens hominū quod fabricat, quod &
Ignauis etiam patet)

D

Linquas

Linquas stemmatibus reddere nobilem, &
Virtutes videas Præfulis arduas,
Cælo iure Deos hunc prope colloces,
Vesci nectare melleo.

Illi non animus iustitiæ tenax,
Prudens in dubijs rebus, & abstinens
Lucri,, nonq; deest candida pectoris
Virtus. Proxima gloriæ

Immortalis erit, peruia comitas
Cunctis: perpetuus pro patria & labor,
Seu Mars horribili detonet impetu,
Fuso sanguine gestiens,

Ac æquare solo regna per impiger
Vrbes: seu vacuus militiæ feræ,
Non antè oppositis obicibus, biceps
Ianus claustra coerceat.

Andreas Casimirus Woltowicz
Succamerar: Trocen:
Eloquentiæ Seud:

ODE

ODE

DICOLOS TETRASTROPHOS.



Ostibus Romanus adusq; victis
Gaudeat miles; numeretq; magnos
Clara deductos capitolium per
Roma triumphos.

Virbium & Regum, celebrent trophæa
Virginum mistæ pueris cæteræ,
Præda victorem sequitur reuincta
Cum redeuntem;

Nos iuuat pulcræ meminisse lucis,
Et dare applausus: iuuat auspicatò
Præsulis Posnam venientis almi,
Ora videre.

Pulchrius nunquam, roseis capillis,
Inter errantes dubio recurso
Syderum luces, micat atq; splendet
Memnonis alix.

At nec aurata facie decorus,
Multa post ingratae hyemis feræq;
Nabila, & cæcas tenebras, resurgens
Phœbus Eoo,

Corda sic mortalia, suauiore
Luminis flamma recreat foueturè:
Præfulis quàm nos hilarat LVBINSCI
Lumen amœnum.

Morte Patronos obijſſe dirâ
Luximus multos, tenuère sedes
Hæc, qui Musas coluère nostras
Semper amicè.

Sculpsimus mæſti, & memorem quærelam;
Inter illorum monumenta sacra,
Inter & Fastos, metiora tandem
Fata vocantes.

Seculum priſcum redijſſe læti,
Noſtra quo florem reperita Muſa
Nunc ſuum, gratum nimium ſecundè
Fundet odorem;

Plaudi.

Plaudimus , princeps tibi gratulantes ,
Et dies faustos , petimus rependant
Dî tibi , successibus & beatis ,
Vota socundent.

Hic diu nostris aderis benignus
Rebus : hic viues potiore vitæ,
Laudis & cursu : neq; dum precamur
Altius vîgens;

*Petrus Malczewski
Eloquent Stud.*

O D E

TRICOLOS TRISTROPHOS.



manibus ergo licet sua nûc depromere vota?
Et apprecari Antistiti.
Omina grata pio ?

Quantum quisq; potest, tantûmolitur anhelās,
Assurgere in laudes boni
Principis egregias.

Me

Me nec dulce canens aliorum Musa mouebit?
Nec festa turba ouantium?
Non alacresq; animi?

Solus ego piscis mutus, tacitæq; columnæ
Ceu marmor, exigam diem
Hunc sine muneribus?

At ne Iuppiter alme finas tantum scelus vnquã,
Et vos puellæ Heliconiæ,
O prohibete nefas.

Lechiacæ gētis decus est prægrāde LVBINSKI
Nostri Lycæi ocellus, &
Vnica spes opulens.

Succede ergo bonis auibus, dignissime Præsul,
Nec pertimesce Posneæ
Tecta superba pede

Attrectasse sacro: veniet facilis tibi multum
Labor hic. Erynnis nec canum
Morem imitata ferum

Disgrin

Distringet rabiem terram : Citò languida secum
Sed membra ad inferni trahet
Impetuosa domum.

Scilicet Hæreseon sine fraude vigebit ouile,
Et sub tuo gubernio ,
Clarius astra petet.

Huic nitor & veniet, surgentq; minantia coelo
Cacumina alta turrium;
Atq; Corynithiaco

Ære percussos radios iacent procul; & te,
Ut alterum Lubrascium,
Conscia templa Deo ,

Multa voce canent. Atq; hæc auida bibet aure
Ætas auorum subsequens,
Et pueris recinet .

O te quantumuis præclara Micthouia magnis
Gemat parentem lachrymis,
Flebilibusq; modis.

Illæ

Illæ animæ sanctæ, primis maioribus olim,
Quæ Sarmatas ceremonias,
Edocuere sacras.

Et licet vsq; pijs suspirent pectora votis
Chelmenſium, Myſtes quibus
Tu datus eriperis,

Ingratas iam linque moras, citus inſpice noſtros
Diuos penates, te neq;
Vlla retardet hyems,

Mobilis ingenio ne cures quas ſtruat artes
Suecus, Polonæ non benè
Haſtæ animiq; ſciens.

Occidit & cruciger buccas inflatus vtraſq;
Et Moſchus atrum comminans
Sarmatiæ exitium,

Nunc te, Poſneadum tenſis Eccleſia palmis,
Geſtit videre Principem,
Grata ſuo populo.

Porrigit & faſces, & auitos tradit honores,
Et apprecatur ſecula
Proſpera mille tibi,

Albertus Dachowski Elo-
quen: & Mathemat. Stud.

BIBLIOTH. UNIV.



JAGIELLONICAE

Biblioteka Jagiellońska



stdr0026715

130

et ea per se non potest esse copulata est
in alia proinde consequod in se non a se ipso

ipsam impedit, aut fortis est per se. Et

quod est per se per se non potest quod

etiam in se non potest esse copulatum, nec

quod est per se in se non potest esse

propter se per se non potest esse

etiam in se non potest esse copulatum, nec

quod est per se in se non potest esse

etiam in se non potest esse copulatum, nec

quod est per se in se non potest esse

etiam in se non potest esse copulatum, nec

quod est per se in se non potest esse

etiam in se non potest esse copulatum, nec

quod est per se in se non potest esse

etiam in se non potest esse copulatum, nec

quod est per se in se non potest esse

etiam in se non potest esse copulatum, nec
quod est per se in se non potest esse

etiam in se non potest esse copulatum, nec

quod est per se in se non potest esse

etiam in se non potest esse copulatum, nec

quod est per se in se non potest esse

etiam in se non potest esse copulatum, nec

quod est per se in se non potest esse

etiam in se non potest esse copulatum, nec

quod est per se in se non potest esse

etiam in se non potest esse copulatum, nec

quod est per se in se non potest esse

etiam in se non potest esse copulatum, nec

quod est per se in se non potest esse

etiam in se non potest esse copulatum, nec

quod est per se in se non potest esse

etiam in se non potest esse copulatum, nec

quod est per se in se non potest esse

etiam in se non potest esse copulatum, nec